

REDAKTORSKÁ ANKETA

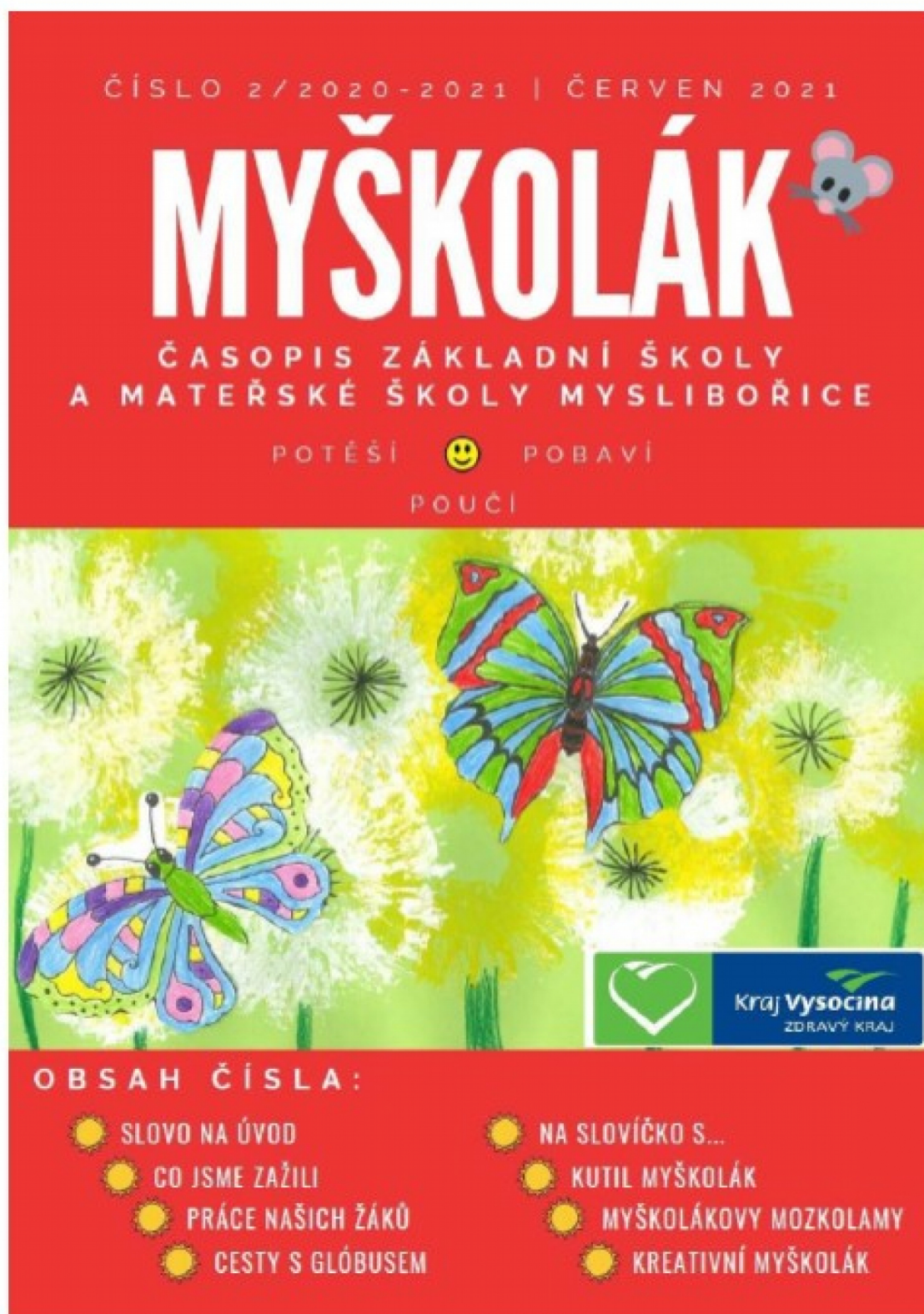
Zajímá vás názor našich redaktorů
na současnou epidemiologickou
situaci?

ČTĚTE NA STRANĚ 2

**ROZHOVOR S PANÍ UČ.
PETROU ŠPAČKOVOU**

Nalistujte si pozoruhodný rozhovor s
paní uč. Petrou Špačkovou. Jistě vás
zaujme!

ČTĚTE NA STRANĚ 13



ilustrace: Karolína Vítů (2. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

uplynuly jarní měsíce roku 2021 a nezadržitelnými kroky se blížíme ke konci 2. pololetí aktuálního školního roku. Počátek 2. pololetí se nesl ve znamení distanční výuky, která se chtě nechtě stala součástí našich školních povinností. Postupným rozvolňováním protiepidemických pravidel jsme se ovšem dostali do fáze, kdy

jsme mohli na konci května opět všichni navštívit školu a setkávat se během prezenční výuky.

Redakční tým školního časopisu nikterak nezahálel a opět pro vás připravil další vydání *Myškoláka*. Velký prostor je v tomto vydání věnován samotným redaktorům, kteří měli popřemýšlet nad otázkou „Jak se vyrovnáváš se současnou epidemiologickou situací?“ a vyjádřit k tomuto tématu svůj názor.

V tomto vydání vás čekají tradiční rubriky, kterými jsou např. „Práce našich žáků“ a „Cesty s glóbusem“. Jistě vás zaujmou také bohaté literární a výtvarné práce našich žáků či pozoruhodný rozhovor s třídní učitelkou druháček – Petrou Špačkovou.

Přeji vám příjemné listování v *Myškoláku* a dobrodružstvím nabitě letní prázdniny!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)



REDAKCE A JEJÍ NÁZOR NA SOUČASNOU EPIDEMIOLOGICKOU SITUACI



Sára Pléhová, 6. ročník
Jelikož nemám kvůli roční online škole žádnou motivaci ani zážitky na psaní knížek, snažím se tedy rozvíjet socializaci mého pejska. Probíhá to jednoduše, stačí si jenom najít majitele psa vašeho věku a oba psy seznámit. Winný (můj pes) je spíše lidský typ a s ostatními psy nechce mít nic společného. Ovšem myslím si, že za poslední měsíce udělal velký pokrok. Už se nebojí psa mé kamarádky, rád s ním chodí nebo si hraje na procházkách. Tyto příležitosti jsou zatím jediné krásné vzpomínky, které mám z počátku roku 2021.



Mariana Zimová, 6. ročník
Pochopila jsem, že tato situace není jednoduchá pro nikoho z nás. Určitě nás tato situace udělá rozumnějšími a vyspělejšími lidmi. Jelikož se nechodí do školy, tak vlastně pracujeme s informační technikou a rozvíjíme naše dovednosti, což bude v budoucnu asi úplně běžné.



Ludmila Mrnušíková, 7. ročník
Pro mě to není nic příjemného, ale musíme to vydržet.



Lucie Mrňová, 7. ročník
Sice bych radši chodila do školy, provozovala sport, chodila na kroužky a trávila více času s kamarády, ale už si začínám zvykat a vymýšlím nové aktivity co dělat, nebo jak se zabavit.



**Natálie Jará, 8. ročník**

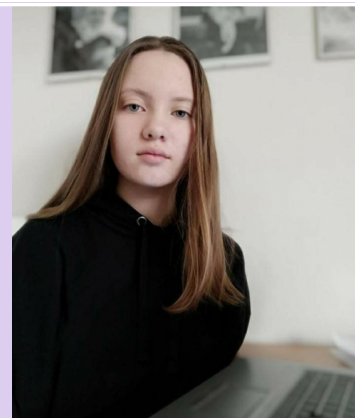
Není to nejlhčí, postupem času je to ale horší a horší, protože to trvá už moc dlouho. Ale stále se snažím na tom vidět něco dobrého. Pořád se máme dobře, jelikož by mohlo být ještě hůř. Chybí mi však kontakt s kamarády, hodiny tělocviku, Show Dance a čas na záliby. Věřím, že to všechno spěje ke zdárnému konci.

**Viola Kostková, 8. ročník**

Já osobně veškerý čas trávím tím, že se koukám na své oblíbené filmy či seriály, nebo dopisuji sešity. Velice ráda také čtu fikce na Wattpadu (elektronická kniha s příběhy ostatních lidí), a to se záminkou doplnění si vědomostí.

**Anna Voborná, 8. ročník**

Je to velmi náročná situace pro nás všechny. Mrzí mě, že je tolik opatření a lidé je nedokážou respektovat. Doufám, že z téhle situace brzy vyvážneme.

**Žofie Kuldová, 9. ročník**

S touto situací se vyrovnávám docela dobře. Distanční výuka mi vyhovuje, i když musím přiznat, že toho vím a umím mnohem méně, než když se učíme prezenčně. Ale opravdu mi vadí, že je vše zavřené, že se nemůže cestovat, že všechny akce jsou zrušené a že se nemůžu stýkat s lidmi, se kterými bych chtěla, a někdy s nimi třeba zajet.

**Filip Nožička, 9. ročník**

Sice jsou všechna tato opatření potřeba a uvědomuji si nebezpečí viru, ale zároveň mi hrozně chybí spolužáci a učitelé. Hlavním problémem distanční výuky je dle mého názoru to, že nám chybí kontakt s našimi vrstevníky apod. Moc se těším do školy a doufám, že návrat proběhne bez zbytečných komplikací.

**Jana Padělková, 9. ročník**

Covid nám vzal spoustu zážitků s rodinou a poslední rok na základní škole, což mě moc mrzí. Chybí mi osobní kontakt s rodinou a přáteli. Zkusili jsme něco nového a já se moc těším, až budeme normálně fungovat jako před covidem.

CO JSME ZAŽILI

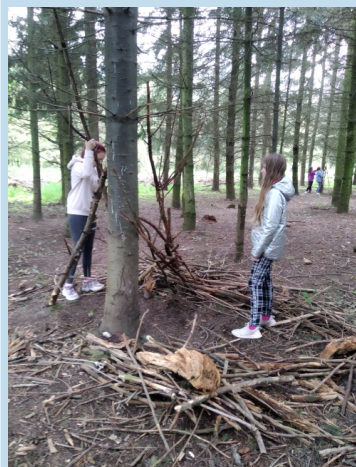
Čistá Vysočina - uklízeli jsme v přírodě

V polovině dubna se naši žáci zapojili do úklidové akce Čistá Vysočina. Jejich cílem byl úklid odpadků v přírodě v okolí Myslibořic. Část žáků sbírala odpadky v obci, další v okolí školy a na lesních cestách. Společnými silami se podařilo nasbírat hned několik plných pytlů nežádoucích odpadků. Odměnou je žákům vědomí, že jejich činnost má skutečný význam, a mohou se tak pohybovat v daleko čistší přírodě.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)



Dívky pracovaly s přírodninami



Větvíčky, klacíky, šišky, lupínky, kůra, mech, ... To je výčet "přírodních pokladů",



které se staly předmětem práce dívek z 6. ročníku. Jejich výtvořky můžete



posoudit v přiložené fotoreportáži.



(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)



Den dětí ve znamení opékání špekáčků



Na 1. června tradičně připadá Den dětí, a tak jsme jej s žáky naší školy oslavili výšlapem do přírody a opékáním špekáčků. Dle následujících fotografií lze s jistotou říci, že si tento den žáci užili.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)





Pasování prvňáčků na čtenáře

Ve středu 16. června 2021 byli naši prvňáčci pasováni na čtenáře. Tradiční šerpu a knížku dostali z rukou pana starosty Milana Paláta a paní knihovnice Jitky Bartoňové.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)



PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Literárně-výtvarná soutěž: projekt Pod rouškou jak pod obálkou

Nabízíme vám literární i výtvarné práce našich žáků, které bojovaly o přední příčky v literárně-výtvarné soutěži v rámci projektu s názvem *Pod rouškou jak pod obálkou*. Jak už název projektu napovídá, práce se měly tematicky vztahovat k současné epidemiologické situaci.

V literární části se naši žáci umístili takto:

I. stupeň

2. místo: T. Franc (5. roč.)

II. stupeň

1. místo: S. Pléková (6. roč.)

2. místo: J. Hadraba (8. roč.)

3. místo: N. Jará (8. roč.)

3. místo: N. Svobodová (6. roč.)

roč.)

Ve výtvarné části zabodovala jediná naše žákyně:

II. stupeň

3. místo: Ž. Kuldová (9. roč.)

Tito žáci budou oceněni v pondělí 28. června 2021 v zasedací místnosti na radnici v Jaroměřicích nad Rokytou.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Báseň

Prázdniny skončily,
bylo to před chvílí.
Podzim je tady
a mně to nevadí.

Ovoce na stromech,
výlety žádná.

Korona všude je,
všechno je marné.

Distanční výuka,
stejně to nestačí.

Úkoly plníme
hlavně na počítači.

Stojí to za houby,
mamka se vzteká.
Korona - už aby zmizela,
do daleka.

(Tomáš Franc, 5. ročník)

Pandemie (vypravování)

Kapitola 1 Nejhorší den

Vše to začalo šerým, deštivým ránem, když přesně v 6:00 začal v ložnici Karolíny zvonit budík. Unaveně ho položila, aby opět nezačal vydávat otravné zvuky. Měla chuť ještě lehnout do měkké pohodlné postele, ale kdyby tak udělala, zmeškala by autobus (tím pádem i školu). S nekrásným probuzením sešla dolů schody a mířila do koupelny, aby provedla ranní hygienu. Tohle ráno ji snad nic nepřálo dobro, pomocí své "šikovnosti" si elektrickým kartáčkem vystříkla do očí zubní pastu. Myslela si, že už začne dost zuřit, když v tom jí přišel přivítat její zlatý retrívr Buddy. Bylo to ještě štěně, a tak byl trochu menší „raubíř“. Nejdříve s ní držel oční kontakt pomocí roztomilých očí, jenže Karolína už ho tak znala, že věděla, že chce něco udělat. A měla bohužel pravdu, Buddy rychlým šubnutím běžel do síně pro nějaké boty, aby je mohl rozžvýkat ve svých špičatých zoubkách. Karolína málem vyskočila z kůže, když viděla v jeho dábelské tlamičce rozkousávat její jediné boty do školy. Ihned po něm „chnapla“, jenže hyperaktivní štěně ji vyklouzlo z rukou.

Začala honička, oba dva si připadali jako na závodisti. Ve vedení byl samozřejmě Buddy, ale Karolína ho pomalu doháněla. V tom jí vnukl nápad,

doběhla k ledničce, a když se začaly pomalu otevírat dveře stroje, už u ní stál pejsek bez bot a s očekáváním, že něco dostane. Položila potravu, aby odvedla jeho pozornost, a začala hledat svoje přezůvky. Naštěstí je našla. Hned si je přezula, vzala aktovku, zamkla dům i s Buddym a utíkala deštěm velkou rychlostí k autobusové zastávce. Autobus už málem odjížděl, ale milý řidič na ni s radostí počkal. Dokonce ji i přivítal úsměvem, když nastoupila do vozu. Byla dost překvapená, když ji konečně za tento hrozný začátek dne potkalo něco milého. Dále pokračovala chůzí, aby našla svoji nejlepší kamarádku Lauru. Našla ji spící u okna a moc jí to nepřekvapilo, když jí psala zprávy i ve 3 hodiny ráno. „Dobré ráno ospalče, víte o tom, že jste pravděpodobně náměsíčný a došel jste až do autobusu?“ prohlásila s velkým úsměvem Karolína. Nejdříve spatřila, jak se Laura začala pomalu usmívat, až došlo k velkému smíchu. Celou cestu si pak povídaly o různých věcech, než dorazily do školy. Přesně když vešly do třídy, začalo zvonit na hodinu, a tak se posadily do svých lavic. Za nimi hned vešel třídní Šoustal jako vždy se smutným a mrzutým výrazem. Většina žáků věděla, proč se tak tváří. Jednou mu při velkém požáru zemřela jeho milá žena, kterou měl nejradši ze všeho na světě. Byla to pro něj těžká událost, nemohl snést to, že už ji nikdy neuvidí.

„Děti, musím vám něco oznámit!“ řekl svým hlubokým hlasem. Všichni zpozorněli. „V Číně se objevil nový virus, ale nemusíte panikařit, zatím je momentálně vše pod kontrolou.“ Začal velký zmatek, začaly padat otázky jako: „Je smrtelný? Kolik je nakažených? Dostane se sem do Česka? Za jak dlouho se dostane k nám?“ Učitel Šoustal nesnesl to překřikování a pomocí své velké ruky silně bouchl do tabule, aby se žáci uklidnili. Pak náhle zakřičel: „Ztište se! Říkal jsem vám, že je vše pod kontrolou a nehrozí nám snad žádné nebezpečí. Jestli se cokoli stane, já a naše škola budeme dělat vše pro to, abyste byli všichni v plném bezpečí, takže nemusíte vůbec být stresováni. Nyní se dejme do výuky, musíme dnes probrat jednu věc, s kterou mělo spoustu jiných žáků problémy.“

O velké přestávce si všichni žáci porovnali lavice k sobě, aby to vypadalo jako velký jídelní stůl. Hned začala řeč o covidu-19. „Uvědomuje si někdo z vás, že tento virus nebude jako mor, že se sem nedostane až za 17 let, ale již za 3-4 měsíce, protože lidé neustále cestují?“ začal ten nejchytřejší žák Petr. Ihned mu zazněla odpověď od Filipa: „Možná to nemusí být tak špatné jako za období moru, vřdyť v tu dobu se vůbec neplnila hygiena. Mě by spíše zajímalo, jak by vše bylo, kdybychom nebyli ve škole a měli distanční výuku.“ „Bude

se mi po vás stýskat“, prohlásila Laura se smutným pohledem na Karolínu. Ta se zamýšlela, přikousla si do rtu a vysvětlila třídě: „Víte, já bych nejradši chtěla vědět, proč si tady povídáme o věcech, které se ani stát nemusí? Učitel říkal, že se nemáme kvůli tomu stresovat, takže rychle pojďme na jiné téma.“ Přitom uvnitř ní byla stále ta strana, která si myslela, že měl Petr a Filip pravdu. Třída si o tom dále povídat nemohla, jelikož začala další hodina.

Celou cestu domů Karolína přemýšlela, co všechno se může stát. Bála se, že virus pozabíjí spoustu lidí nejen v Číně, ale po celém světě. Doma ji samozřejmě přivítal Buddy, který doma udělal spoustu nepořádku. „Aspoň mám co dělat“, povzdechla si Karolína snad v nejhorším dni v jejím životě. Štěně si uvědomovalo, že měla těžký den, a tak začalo dělat psí kousky. To jí vykouzlilo úsměv na tváři a začala se mu svěřovat s tím, co se děje v Číně. Pravděpodobně ho to nezajímalo, jelikož si začal honit zlatý ocásek.

(Sára Pléková, 6. ročník)

Pod rouškou jak pod obálkou (báseň)

Rouška i obálka,
obě něco chrání.
Rouška chrání okolí,
obálka tvé psaní.

A teď když je doba virů,
musí každý doma být.
Dodržovat karanténu
a mýdlem si ruce mýt.

V televizi koukáme,
co na hradě dělají.

Jaký je tam zmatek, když
ministři se střídají.

Před covidem mohli jsme si
chodit, kam chceme.
Nyní v těžké pandemii,
na distanče dře.

Teď, když školy uzavřeli,
děti musí doma být.
Mamky jsou teď učitelé,
místo třídy mají byt.

Doma slyším mýdlo, voda,
běž aspoň na chvíli ven.
Respirátor – velká móda,
nestačí ti rouška jen.

Doufáme, že velmi brzy,
lepší časy nastanou.
Vydržte to, moji drazí,
loučím se, na shledanou!

(Jakub Hadraba, 8. ročník)

Moje sny a činy "po covidu" (vypravování)

Představte si, že jste ve vězení
za mřížemi, na svobodě máte
všechny vaše cíle, sny,
kamarády, prostě všechno, co
jste kvůli této podivné době
museli nechat ležet v prachu
a zapomnění... Když se skrze ty
mříže podívám, chce se mi
plakat, a proto přesně vím, co
udělám, až toto skončí. Co
uděláte vy?

Já pravděpodobně „vyletím“ ven
a užiji si odpoledne plné smíchu
a zábavy s kamarády
a spolužáky. Bude to, jako bych
se probudila do úplně jiného,
nového, lepšího světa. Konečně
budu mít chuť zpívat jakoby mě

nikdo neslyšel, tančit jakoby mě
nikdo neviděl a prožívat každou
každickou chvíli naplno. Tvořit
si nádherné vzpomínky s lidmi,
které nadevše miluji, na místech,
o kterých se nám opravdu jen
snilo. Mám chuť procestovat
celý svět! A aby moje
vzpomínky nevymizely, tak si
začnu tvořit obrovskou knihu
zážitků s mými nejbližšími.
Bude to úžasné! Už se také moc
těším na dovolené a výlety. Měli
jsme jet loni do Francie
na Francouzskou riviéru, ale tato
doba nám to překazila. Takže to,
doufám, napravíme hned, jak to
půjde. Nesmím zapomenout
na návštěvu zoologických

zahrad, abych je podpořila aspoň
trochu finančně svou návštěvou.

Postupně se budu snažit dostávat
k mým velkým snům. Jeden
z mých velkých snů je pracovat
u filmu nebo vydat vlastní
knihu. A je jedno, jestli si
ve filmu přímo zahrají, nebo si
třeba pohrají s kostýmy a budu
kostýmní výtvarnice. Vždy mě
fascinoval středověk. Dobové
stavby, oblečení, ale především
zbraně. Tudíž další na seznamu
je naučit se tradičnímu šermu
a dopilovat lukostřelbu. Kvalitní
luk i terč už mám. Protože tanec
a hudba je v době koronavirové
moje jediná zábava, tak bych

chtěla začít více cvičit a trénovat
nové taneční kroky. Ne ale sama,
to mě už nebaví, potřebuji
kamarády, spousty kamarádů,
které bych to naučila.

No, myslím, že až toto skončí,
tak to bude jízda! A myslím, že
lidi, co do teď jen živořili,
začnou konečně tvořit a žít. A to
je to úžasné kouzlo, co zahřeje
u srdce.

(Natálie Jará, 8. ročník)

Doba covidová (báseň)

Když před rokem koronavir
obletěl náš svět,
nikoho by nenapadlo, že tu bude
ještě teď.
Nařízení všichni známe,
striktně je dodržovat máme.
Ruce, roušky, rozestupy,
nesmět ven a na nákupy.
Děti doma zůstanou,
on-line školu dostanou.

Prý to bude v pořádku,
od pondělka do pátku.
Přesně v čas se přihlásíme,
na on-line se nahlásíme.
Z obrazovky na mě kouká,
můj učitel, učitelka.

Když mám špatnou náladu,
učím se i v pyžamu.
Nikam z domu skoro nesmím,
o kamarádech jenom sním.

Venku jenom s rodinou,
hry za naší zahradou.

Třeba díky očkování,
dojde už k rozvolňování.
Budu zase v pohodě,
s kamarády na zahradě.
Ať skončí ta temná noc,
do školy se těším moc.

(Natálie Svobodová, 6. ročník)

Doba covidová (báseň)

Těším se, až sundám si roušku,
do plic nadýchám si trochu
vzdoušku.
Když venku zima je,
rouška nás zahřeje.

Třetí vlna je,
za chvíli nás covid zabije.
Nikdo nevěděl, kde se covid
vzal,
všechny osobní vztahy nám
hned přetrhal.

Zase píšeme test,
je to pro nás velký trest.
Za stolem sedím každý den,
test si opět napíšem?

Ráno vstanu,
nasadím si roušku,
vyjdu ven
a místo čerstvého vzdušku
cítím zas tu zadýchanou roušku!

Vše se točí kolem roušek,
zpěv ptáků nám zní do oušek.
Musíme to vydržet,
dobré známky udržet!

Už je tady karanténa,
sedím doma uzavřena.
Televize jede celý den,
zrovna usnu a je to tu zas!
To samé další den.

Nová nemoc přišla do světa,
to je lidem naší planety odvěta.
Celý život nám proměnila,
školu nám uzavřela.
Od kamarádů nás oddělila.

Každé ráno z postele vstát
a místo lavic k počítači zasedat.
Učitel na nás jen mluví,
test hned spouští.

Učitelku nevnímáme,
do mobilů hledíme.
Úkoly neposíláme,
testy nepíšeme.

(Viola Kostková, 8. ročník)

Doba covidová (báseň)

Když to všechno začalo,
online učení mě bavilo.
Teď mi škola ale chybí,
doma se mi už nelíbí.

Rouška nebo respirátor,
je teď vlastně v módě.
Nosíme je všichni všude,
doufám, že jen v dnešní době.

(Tereza Smolková, 7. ročník)

Do lavic bych se vrátit chtěla,
abych spolužáky uviděla.
První, druhá, třetí, pátá
třída,
školu aspoň ob týden vidá.

Kéž bychom se vrátili,
ve škole se učili.
Nikde žádná opatření,
ať už covid nikdy není!

Pod rouškou jak pod obálkou (báseň)

Pod rouškou jak pod obálkou,
povím vám pohádku krátkou.

Dříve do školy jsme se těšili,
nyní on-line výuku abychom
řešili.

Před rokem nás odháněli
od monitoru
a dnes tam usedáme všichni
spolu.

A tímto končíš, má pohádka,
protože konec školního roku už
je zakrátko.

Covidová doba nám zavřela
školy
a my zůstali každý ve svém
pokoji.

Den po dni usedáme k počítači
a domácí oblečení nám k tomu
stačí.

Máme toho plné hlavy,
hlavně ať jsme všichni zdraví.

(Šárka Hlavatá, 8. ročník)

Každé ráno už půl roku,
děláme stále málo kroků.

Když přijde volná hodina,
s kamarády on-line zábava nám
začíná.

Jak dlouho toto ještě potrvá?
To neví ani sám pan Prymula.

Covid (báseň)

Covid, to je dnes už běžná věc,
život s ním je jako klec.
Roušky nosit musíme,
i když jak dlouho, to nevíme.

Do škol chodit nemůžeme,
neboť covid dostaneme.
Učit se teď doma musíme,
i když u toho v depresích
sedíme.

(Lenka Nováková, 8. ročník)

To, co ještě vláda vymyslí,
to už budou samé nesmysly.
V nemocnicích, to je blázinec,
nedivím se, že v tom mají binec.

Život se nám zastavil,
covid nám to způsobil.
Vakcínu už máme,
na dobré časy čekáme.

Až skončí doba covidová (báseň)

Ze dne na den se opatření mění,
co bylo včera, dnes už není.
Už tomu vážně nerozumím,
snad se vše brzy změní.

Až skončí doba covidu
a vše bude v normálu,
tak vše, co mě napadne, že budu
mocht dělat,
třeba i nové kamarády si hledat.

jen musíme přetrpět tuhle
otřesnou dobu.

(Anna Voborná, 8. ročník)

No jo, rok 2020,
už to nechci vracet.
Můžu ven, nebo ne?
Začínám se v tom ztrácet.

Svět bude zase lepší,
všichni už se na to těší.
Otevrou nám obchody a školu,

Už se moc těším,
až roušku na věšák pověsím.
A dezinfekce už nebude třeba,
budu moct venku se spoustou
kamarádů běhat.

Pod rouškou jak pod obálkou (interview)

Jak žijeme v době „covidové“?
V době covidové žijeme
uprostřed zákazů, příkazů,
vládních nařízení a hygienických
opatření.

jsem své příbuzné, kteří bydlí
v jiném okrese. Ale naopak mi to
teď začalo vyhovovat,
protože nemusím pořádně nikam
chodit a nemusím vstávat brzy
do školy.

**nám tato doba „covidová“
přinesla?**

V distanční výuce se děti mohly
naučit pracovat na počítači. Ti
starší se naučili samostudiu, ale
naopak těm na prvním stupni
chybí učitelé, kamarádi
a fyzický kontakt při studiu. Byl
proveden krátkodobý průzkum,
ve kterém zjistili, že těm, co
budou chtít studovat, to přineslo
hodně, naučili se samostudiu
a vyhledávání informací.
Naopak těm, kteří se budou chtít
živit nějakým řemeslem, tak jim

to naopak uškodilo, protože jim
nešlo učit se přes počítač, takže
to bylo skoro tak, jako by na té
hodině vůbec nebyli.

**Vyhovuje mi tato doba,
nebo ne?**

Pro některé může být tato doba
„covidová“ vyhovující, ale
naopak pro některé může být
nevýhovující. Osobně jsem dříve
patřil mezi ty, kterým to
nevýhovuje, protože jsem
nevidal své kamarády, nevidal

**Co jsem se v době „covidové“
naučil nového?**

V době „covidové“ jsem se
naučil plést košíky a moc mě to
začalo bavit. Pravidelně chodím
pomáhat rodičům s prací,
nebo zvládnou i uvařit.

Jaké pozitivum a negativum

**Jaké je shrnutí celé doby
„covidové“?**

Doba „covidová“ nám toho
mnoho přinesla, ale ještě více
odnesla. Už se těším, až uvidím
své příbuzné a kamarády.

(Petr Kurtin, 8. ročník)

Co je pozitivního na této "coronavirové" době? (vypravování)

Tahle doba nám ukázala, čeho si máme vážit a co je pro nás opravdu důležité. A také odhalila úplně jiný způsob života, který jsme si vyzkoušeli na několik měsíců. Někteří lidé si uvědomili, jak je pro ně důležitá rodina a čas strávený s ní a v tuto dobu toho mohli využít. Někdo se donutil konečně k tomu začít cvičit, více se vzdělávat a učit se další jazyky,

někdo začal číst, i když ho to nikdy nebavilo a četl jen z povinnosti. Vyzkoušeli jsme si online výuku přes počítač a, i když se někdy objevily nějaké technické problémy, podle mě to není zas tak hrozné. A i když jsme nemohli navštěvovat kulturní zařízení, naopak jsme mohli objevovat krásná místa naší republiky, na která nám dříve nezbýval čas.

(Jitka Nováková, 8. ročník)

Pod rouškou jak pod obálkou (vypravování)

Když se poprvé objevil koronavirus, celý svět se začal bát. Teď většina lidí u nás to neřeší, ale Bůh ví, čemu věřit, jestli televizi nebo svému názoru na věc.

Můj život v „době covidové“ se obrátil vzhůru nohama. Přišla jsem o tolik příležitostí, kdy jsem měla možnost navštívit jiné země. Mám i přátele ze zahraničí, které jsem moc chtěla vidět, ale aktuálně nemám tu možnost. Spíše covid vnímám negativně ohledně výletů a vzdělávání, protože mi pár věcí ve škole uteklo.

Na té pozitivní stránce mám ale radost, že mohu trávit více času sama, protože nejsem velký extrovert. Mám více času

na zdokonalování kreslení, poslouchání hudby a hraní her. Mám i více času sledovat filmy a pohádky. Škola je taktéž o něco jednodušší a je opravdu fajn si sednout k počítači/telefonu a v poklidu se nasnídat. Pár předmětů nám odpadlo z rozvrhu, ale konkrétně výtvarná výchova mi chybí.

Až skončí „doba covidová“, moc bych chtěla cestovat – o sto šest ze země do země a užívat si slunce a moře. Chci chodit se sestrou tančit, zdokonalovat se třeba ve zpěvu nebo vyzkoušet dabování pro radost. Hlavně chci jít ven a „vyvádět“ s kamarády.

Já osobně nejsem moc velký čtenář a preferuji filmy. Spíše si čtu články na internetu,

protože vyhledávám informace. Vybírám si knihy o sebelásce a o způsobech, jak mohu nabrat na vyspělosti. Také mě zajímají knihy o událostech, které se opravdu staly (1. světová válka, 2. světová válka apod.).

Abych to shrnula, ano, covid je nešťastná situace, ale osobně vnímám, že je tento rok o trochu lepší než minulý. Je hlavní, abychom všichni zachovali klid, protože vše dobře dopadne.

(Natálie Šťastná, 9. ročník)

Obrázek Žofie Kuldové (9. ročník), se kterým získala 3. místo v soutěži daného projektu.



CESTY S GLÓBUSEM

Na pobřeží slunné Itálie



foto: Zdroj: zpravy.aktualne.cz

Milí čtenáři, pojďme se společně virtuálně přesunout na pobřeží slunné Itálie - oblíbený cíl českých turistů.

Itálie, plným názvem Italská republika, je stát ležící v jižní Evropě na Apeninském poloostrově. Sousedí s Francií, Švýcarskem, Rakouskem a Slovinskem. Jsou tu také krásné rozlehlé Alpy. Nejvyšší hora je známý Mont Blanc. Hlavním městem sjednocené Itálie je od roku 1870 Řím. Uvnitř Itálie leží dva samostatné městské státy: Vatikán a San Marino. Z východu Itálii omývá Jaderské moře, z jihu Jónské moře a ze západu Tyrhénské a Ligurské moře. Patří jí dva velké ostrovy ve Středomoří, Sardinie a Sicílie.

Itálie je členem Evropské unie. Žije zde 59,64 miliónů obyvatel. Životní úroveň v zemi je vysoká, avšak jsou zde značné rozdíly mezi severem a jihem země. Zatímco severní část Itálie je ekonomicky na úrovni Německa či Francie, jižní Itálie je podobná úrovni Španělska nebo Řecka. Itálie je členem skupiny sedmi nejbohatších a nejrozvinutějších zemí světa G8.

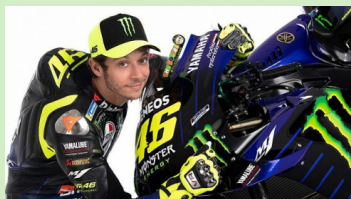


foto: Zdroj: sport.cz

Turistika

Jih země je značně závislý na sezónní turistice. Mezi nejznámější památky Itálie patří Koloseum a Forum Romanum v Římě, město Benátky, zničené město Pompeje, šikmá věž v Pise, sopka Vesuv a mnoho dalších.

Sport

Nejoblíbenějším italským sportem je zřejmě fotbal. Do italského fotbalu se řadí hned několik velice známých klubů, které sklídily mnoho úspěchů na mezinárodních turnajích. Patří mezi ně například Juventus Turín, Inter Milán, AC Milán, Lazio Řím, AS Řím anebo FC Parma. Mezi další velmi oblíbené sporty patří motorismus, a to již od dob druhé světové války, kdy výrobci automobilek Alfa Romeo a Fiat začali s velkolepou italskou závodní tradicí. Po válce bylo Ferrari nejznámějším a nejúspěšnějším týmem ve Formuli 1. Nesmíme zapomenout i na populární motocyklové závody. Giacomo Agostini, zvaný "Božský Ago", je nejúspěšnějším jezdcem v historii mistrovství světa motocyklů vůbec. Tato tradice pokračuje dodnes, a to zejména prostřednictvím velkého miláčka publika Valentina Rossiho. Závody Formule 1 a motocyklová klání se tradičně konají na okruzích Monza,



foto: Zdroj: slunecnaitalie.cz

Imola a Mugello, kam každoročně proudí tisícové diváků. Kromě jiného je Itálie považována i za "cyklistický stát". Závod Giro d'Italia je hned po Tour de France považován za druhou nejvýznamnější cyklistickou událost na světě. Tento důležitý závod byl založen v roce 1909 a od té doby se konal každý rok s výjimkou období světových válek. Mezi nejvýznamnější cyklisty patří kromě jiných i zesnulý Marco Pantani a Mario Cipollini, popřípadě z cyklistické historie i Fausto Coppi a Gino Bartali.

Italská kuchyně

Italská kuchyně bývá v nejrůznějších žebříčcích řazena mezi nejlepší kuchyně světa, s francouzskou kuchyní často soupeří dokonce o první místo. Italské jídlo se neuvěřitelně rozšířilo po světě, ostatně i počet pizzerií v České republice je toho důkazem. Italská kuchyně zároveň patří k nejstarším na světě, protože původ řady pokrmů je možné vystopovat až k Etruskům, Řekům a Římanům. Vliv na ní měly arabská a židovská kuchyně, samozřejmě také francouzská a další. K nejpoužívanějším surovinám

pro přípravu zdejších pokrmů patří těstoviny, rýže, stovky druhů vynikajících sýrů, maso, ryby a mořské plody, sušená šunka prosciutto, rajčata, papriky, kukuřice, cukety, lilek, artyčoky, olivy a hojně používaný olivový olej, kapary, pomeranče, česnek, bazalka a jiné bylinky. Nechybí ani klobásy a salámy, slovo salám dokonce pochází z italského „salame“ (solená uzenina, maso) - původně latinsky „salare“ - solit. Nejznámějším salámem je mortadella. Široce rozšířené je pití vína a také kávy (samozřejmě italského espressa a z něj odvozených kávových nápojů). Vyhlášená je také pravá italská zmrzlina. Pizza je přímo symbolem italské kuchyně, ačkoliv je dnes už celosvětově rozšířená. O historii pizzy i původu tohoto slova se vedou spory. Faktem je, že chlebové placky s přísadami jako olivový olej, bylinky, rajčata a sýr konzumovali už staří Římané a ještě před nimi už také Řekové a Egypťané. Podle jedné z teorií souvisí slovo pizza etymologicky s označením „pita“, které se v dnešních kuchyních Balkánu a Blízkého východu používá pro chlebovou placku. Slovo může pocházet z byzantské řečtiny („pitta“ - koláč). Je ale také možné, že pochází ze staroegyptského slova „bizan“, tedy kousat.

(Natálie Jará, 8. ročník, podle internetových stránek)



foto: Zdroj: amazing-travel.cz



foto: Zdroj: protravel.cz

Na italském ostrově Sicílie



foto: Zdroj: cedok.cz

Milí kamarádi, ráda bych vám představila největší italský ostrov - Sicílii. Okouzující příroda, srdeční lidé, to a mnohem více vás čeká v následujícím článku.

Základní informace

Sicílie je autonomní region Itálie na stejnojmenném největším ostrově ve Středomoří Sicílii a okolních malých ostrovech. Před sjednocením Itálie v 19. století byla součástí království obojí Sicílie. Dělí se na 9 provincií a má 5 milionů obyvatel. Hlavní město je Palermo (5. italské největší město). Kromě italštiny se tam mluví i sicilštinou.

Dějiny Sicílie

Autonomní region byl ustaven 15. 4. 1946 po přeměně Itálie z království na republiku. K Itálii byla Sicílie připojena v roce 1860. Obyvatelstvo ostrova neneslo připojení k Itálii příliš dobře a podnikalo časté rebelie, které však byly rychle a vždy důsledně potlačeny. Mnoho Sicíliánů se proto, i díky zhoršující se hospodářské situaci, rozhodlo vystěhovat do zámoří, především do USA.

Sicilská kuchyně

Sicilská kuchyně je ovlivněna i francouzskou a africkou kuchyní. Víno Malvázie z Liparských ostrovů, vůně mandlovníků, pistáciových

stromů, olivových hájů, citrusovníků a pinií se snoubí s kulinářskou jednoduchostí. Pestrá jídla jsou dochucená vlastní solí z Marsaly a využitím bylinek, které tvoří základ sicilské kuchyně. K sicilské kuchyni neodmyslitelně patří i mořské ryby a vynikající sladké zákusky. Mezi typické pokrmy patří Arancini (smažené rýžové koule), Pasta con le sarde (těstoviny se šafránem, sardinkami, ančovičkami, fenyklem a piniovými oříšky), Pasta alla Norma (těstoviny v rajčatové omáčce s lilkem a ricottou), Cannoli (smažená křupavá trubička plněná sladkou ricottou) nebo Granita (ledová tříšť s ovocnou příchutí).

5 míst, které stojí za to, abyste je navštívili

Město Palermo: Může se pyšnit jedním z nejrozsáhlejších historických center v Itálii. Najdete zde barokní a normanské památky, rušné trhy a úzké uličky se stylovými obchůdky.

Scala dei Turchi: Zářivě bílá skaliska, která nejsou pro Itálii typická, a azurově modré moře, to je jeden z nejkrásnějších přírodních úkazů na Sicílii.

Valle dei Templi: Údolí chrámů patří k nejúchvatnějším řeckým památkám na Sicílii a nachází se nedaleko města Agrigento.

Na místě Valle dei Templi kdysi stávalo město, jedno z nejbohatších řeckých center na celém ostrově. Nyní zde najdete několik různých poměrně zachovalých chrámů.

Taormina: Je nejznámějším a nejstylovějším letoviskem celé Sicílie. Leží ve svahu Monte Tauro nad dvěma otevřenými zátokami.

Etna: Jedna z největších sopek světa, 3323 metrů vysoká, leží na východním pobřeží Sicílie. Etna je stále činná a z jejího vrcholu stoupá kouř. Nedávno se dokonce po roce a půl opět probudila k životu a chrlila lávu do výšky 150 m.

(Lucie Mrňová, 7. ročník, podle internetových stránek)



foto: Zdroj: mahalo.cz



foto: Zdroj: desperado.cz



foto: Zdroj: pixabay.com

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU PETROU ŠPAČKOVOU

Paní učitelka Petra Špačková je třídní učitelkou našich druháčků. Na II. stupni aktuálně vyučuje hudební výchovu žáky 6. ročníku. Paní učitelku jsme poprosili o rozhovor a zde vám ho nabízejme. Pojďte si s námi přečíst střípky z jejího života.

Jak se vám líbí na naší škole?

Na myslibořické škole se mi líbí. Je fajn, že škola organizuje pro žáky spoustu zajímavých akcí, například nejrůznější exkurze, výlety, poznávací zájezdy, pobyty u moře. To opravdu na jiných školách nebývá standardem. Také co se týče vybavení a celkového prostředí je škola velmi pěkná. Ovšem přírodní učebna je místo, které bych chtěla vyzdvihnout nejvíce. Tam se učí nádherně.

Jak jste spokojená s českým školstvím, co byste popřípadě změnila?

Asi si úplně netroufám hodnotit české školství. Snad bych si jen přála, abychom se mohli více věnovat dovednostem pro život. Někdy se totiž zbytečně lpí na nepodstatných věcech a ty podstatné nám unikají.

Jaké jsou podle vás výhody a nevýhody distanční výuky?

Mezi výhody distanční výuky určitě na prvním místě řadím užší spolupráci s rodiči. Dálkové vzdělávání alespoň trochu umožnilo zákonným zástupcům dlouhodoběji nahlédnout do chodu výuky. Rodiče mohou vidět, jak ve škole pracujeme, a mohou tak lépe posoudit slabé a silné stránky svých dětí. K obrovským nevýhodám potom řadím ztrátu osobního kontaktu. Ve škole se neučíme pouze čtení, psaní, počítání, ale jde také o sociální učení – vzájemné respektování, dodržování určitých pravidel, učíme se naslouchat jeden druhému, pomáhat si navzájem a spoustu dalších pro život velmi důležitých schopností a dovedností.

Vyhovuje vám víc distanční nebo prezenční výuka a proč?

Jednoznačně mi více vyhovuje prezenční výuka, kde jde o osobní kontakt s žáky, společné skupinové práce, vzniklé vztahy apod. Tohle všechno určitě nikdy nemůže nahradit výuka na dálku. Vždyť přeci smyslem mého povolání je kontakt s druhými, tedy především se žáky, při kterém se snažím předat dětem co nejvíce

vědomostí, schopností a dovedností. A na dálku tohle všechno prostě nejde splnit.

Kde jste pracovala před nástupem do naší školy?

Než jsem nastoupila do Myslbořic, učila jsem na menší vesnické školičce ve Výčapech. Byla to škola spíše rodinného typu, pouze první stupeň, všichni jsme k sobě měli takzvané „blíže“. I to byla moc skvělá zkušenost, na kterou ráda vzpomínám. Nicméně se do výčapské školy pořád vracím, ovšem dnes již jako vedoucí tanečního kroužku. Stejným způsobem působím i na základní škole v Jaroměřicích nad Rokytnou.

Jak jste spokojená se svojí třídou?

S třídou jsem spokojená, i když občas to také není ideální. Kde ale ano? Někdy mě dost štve, že musím určité věci opakovat několikrát, než mě všechny děti začnou plně vnímat. Jindy jsem ale mile překvapená, kolik vědomostí a zajímavostí žáci v mé třídě ví. To se potom učím já od nich.

Naplnilo povolání učitelky vaše představy?

Ano, mám velmi ráda své povolání. Občas bych řekla, že své povolání беру jako obrovský koníček, což je, myslím, pro každého sen. Oblíbila jsem si netradiční pojetí výuky, nejvíce se ztotožňuji s činnostním učením a výukovým stylem škola hrou. V hodinách používám spoustu didaktických her a mnoho vytvořených pomůcek. Zastávám názor, že při činnosti a hře se žáci opravdu nejvíce naučí. Chystat nejrůznější pomůcky a neustále přemýšlet nad výukovými hrami je sice časově náročnější na přípravu, ale za tu odměnu, kdy žáci téměř nechtějí přestávku, to opravdu stojí. Je ale i učivo, které se děti musí dokonale „našprtat“. Třeba násobilka, tu musí všichni znát i pozpátku.

Co nejraději děláte ve svém volném čase?

Momentálně téměř většinu volného času trávím na stavbě našeho domu, je to pro mě určitý druh relaxace. Každá práce na domě je pro mě zajímavá. A když mám přeci jen trochu více volného času, něco užitečného ušiju nebo usednu za klavír. Také ráda hraju florbal, bohužel kvůli koronavirové situaci jsme



si společně s kamarády téměř rok neměli možnost zahrát.

Co bude první, co uděláte, až bude po této pandemii a vše bude zase otevřené?

No, tak teď jsem se opravdu asi na dvě minuty zasnula. Je toho spoustu, co bych udělala, ale především bych zase ráda viděla všechny své přátele a rodinu, protože s některými jsem z důvodu obavy z nákazy úplně přerušila kontakty. Takže by bylo skvělé řešení uspořádat obrovskou párty se všemi blízkými lidmi. Kéž by to bylo co nejdříve.

Je nějaký rozdíl (pokud ano - jaký) ve výuce v době, kdy jste byla dítě a teď, kdy jste učitelka?

Ano, rozdíl mi přijde velký. Za mého studia na základní škole, a to jsem ještě relativně hodně mladá, nebylo tolik technických vymožeností jako dnes. Třeba počítače, na kterých jsme se mohli učit asi jednou za měsíc, by byly dnešním dětem pro smích. Pro nás to byl tenkrát v sedmé třídě velký svátek, sednout k počítači a v programu Malování nakreslit domeček. Stejně tak mobilní telefony byly „v plenkách“, takže jsme netrávili většinu volného času na sociálních sítích, ale venku s ostatními kamarády. Na ulicích a v přírodě jsme hráli nejrůznější hry a domů se chodilo, až se rozsvítily lampy. Myslím, že takhle doba byla fajn, s úsměvem na ni vzpomínám. Rovněž ve škole jsme si v žádném případě nedovolili odporovat učitelům, vždy jsme bez diskusí plnili jejich požadavky, nedej bože, když někdo přišel do školy po nemoci a neměl doplněné zápisky a učivo. To bylo opravdu zle. Nikdy jsme učitele neprosili o vypisování probraného učiva nebo kopírování sešitů. V tomhle ohledu jsme byli více samostatnější a možná i zodpovědnější. Samozřejmě

nechci házet všechny do jednoho pytle, i tenkrát byli lajdáci a dnes je spoustu svědomitých a zodpovědných studentů. Bohužel mi však v dnešní době přijdou děti dříve vyspělejší, brzy se podobají dospělým, přitom dětství je tak nádherná etapa v životě člověka.

Čtete? Pokud ano, jaký žánr máte nejraději a jakou knihu byste doporučila?

Pokud mám volnou chvíli, čtu ráda. Nejvíce mě zajímá válečná literatura, tedy konkrétně vše kolem 2. světové války. Určitě bych doporučila třeba knihu *Hanin kuřík*. Myslím, že by se měla zařadit do povinné četby pro základní školy.

Kdybyste nebyla učitelka, dovedete si představit, co byste ráda dělala?

Tak v první řadě jsem určitě velmi ráda, že jsem měla tu možnost vystudovat a stát se pedagožkou, ale kdybych se jí nestala, chtěla jsem už od malička kromě učitelky být princeznou. Takže zřejmě bych byla princeznou. :-)) To je samozřejmě legrace, nejspíš by mě to opět táhlo k nějakému povolání, kde se také pracuje s lidmi.

Cestujete? Máte radši výlety po Česku, nebo do ciziny? Kde se vám líbilo nejvíce?

Cestuji, v současné době více po České republice, ale líbí se mi ve světě i v naší vlasti. Jsem člověk, který se nebrání ničemu, ať už je to kempování pod stanem v České republice, nebo někde v hotelu u moře. Nejvíce se mi líbilo na Kubě, v Krkonoších, na Mallorce, na Šumavě,... Prostě si dovolenou užiju téměř kdekoli.

Jaké předměty učíte a co vás baví nejvíce učit?

Jelikož mám vystudovaný obor učitelství pro 1. stupeň ZŠ a speciální pedagogiku, učím na 1. stupni téměř vše: český i anglický jazyk, matematiku, prvouku; výtvarnou, tělesnou i hudební výchovu, pracovní činnosti. Nedokážu určit, co mě baví nejvíce, ale nejspíš jakékoliv výchovy, protože mám

rada tvoření, hudbu i tanec.

Máte nějaký životní cíl?

Mým životním cílem je vybudovat si krásný domov, záměrně nepíši dům, ale domov. Protože pod pojmem domov si představuji zdravou a šťastnou rodinu, bezpečné zázemí, jistotu, lásku a porozumění. A mimo to je mým životním cílem být pro děti dobrou učitelkou. :-)

Je ve vašem životě někdo, kdo je vaším vzorem?

Troufám si říct, že během mého života těch vzorů bylo několik. Ve velmi útlém dětství to byly výše zmiňované princezny, ve školkovém věku jsem přesedlala na královny. Na základní a střední škole se stal mým vzorem Michael Flatley, nejlepší stepař na světě. A na vysoké škole jsem zjistila,

že největším vzorem je pro mě moje mamka, která mě vychovala a spoustu věcí naučila.

Děkujeme velice za rozhovor.

(Žofie Kuldová a Jana Padělková, obě 9. ročník)

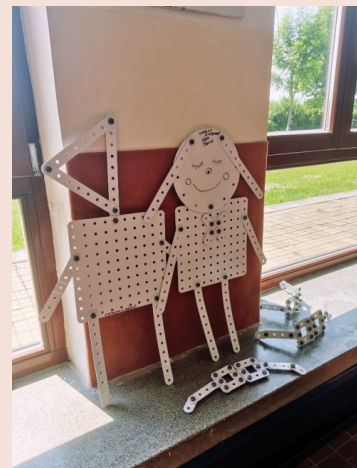
KUTIL MYŠKOLÁK

Šikovné ručičky žáků 1. a 2. ročníku



Oblíbená pomůcka našich žáčků - stavebnice ROTO. Prohlédněte si jejich nápadité výtvary!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)



MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

1. Polární zvíře podobné losu.
2. Pouštní zvíře s hrby.
3. Nejvyšší hora světa.
4. Africký stát s pyramidami.
5. Nejmenší světadíl.
6. Nejlidnatější stát.
7. Bílý medvěd je medvěd...
8. Savec, který snáší vejce.
9. Divoký americký kůň.
10. Největší město Austrálie.
11. Největší stát Jižní Ameriky.
12. Oceán, který omývá západní pobřeží Ameriky.
13. Největší stát světa.
14. Drobný australský medvídek.

Třetí největší světadíl je _____.

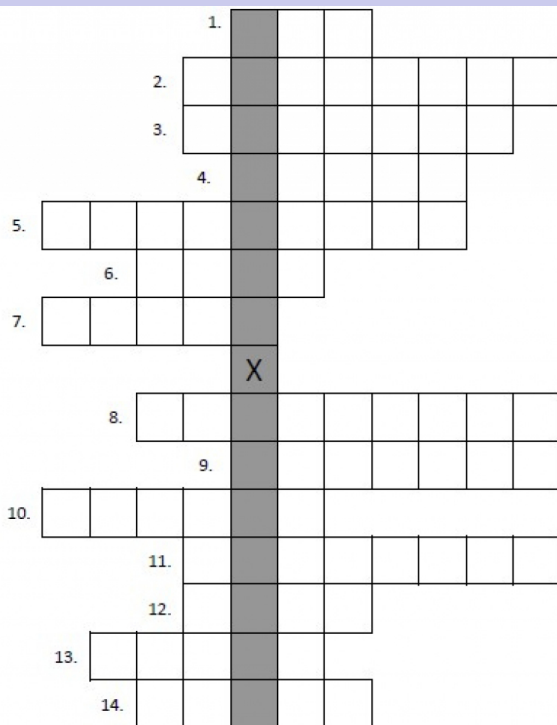


foto: Autorka: Ludmila Mrnušíková (7. ročník)

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

Herbář rostlin

KOSTIVAL HLIZNATÝ



Kostival hliznatý je
jediným ze čtyř druhů
myškoláckých rostlin z rodu
kostival, které v České
republice roste.

ilustrace: Natálie Jará (8. ročník)

Chřpa chlumní



Chřpa chlumní
je bylina
s výrazným fialově
modrým květem,
jeden z téměř
700 druhů rodu
chřpa.

ilustrace: Bibiana Manová (7. ročník)



Kosticek pohledný je nízká
ozimá bylina, vyskytuje se
roztroušeně na travnatých
stránkách.

ilustrace: Lenka Nováková (8. ročník)

melí stříbrník roste u nás hojně na mýslích, u cest,
v příkopcích a na humištích. Kade od května do července.
Má s kořeny a listy se ho a tam používá v lékařství.



ilustrace: Jitka Nováková (8. ročník)



ilustrace: Eliška Hudečková (4. ročník)



ilustrace: Agáta Brabencová (2. ročník)



ilustrace: Roman Vejvoda (1. ročník)